

[A. M. Hansen.]

førtes, kan dog ikke siges at være Ministeriet Madsen-Mygdals Fald i 1929, da Forslaget, saa vidt jeg husker, slet ikke blev forelagt paa ny i Samlingen 1928—29.

Men jeg skal ikke opholde mig ved Aarsagerne til de tidligere Lovforslags Stranding, thi nu har *det* ingen Betydning i Sammenligning med den Betydning, det har, at det foreliggende Lovforslag kan blive gennemført, og dertil har jo det ærede Medlem i det store og hele tilsagt sin Medvirkning. Det ærede Medlem er dog sikkert enig med mig i at ønske, at der ikke denne Gang under den velvillige Overflade findes Skær, som skulde forhindre Forslagets Gennemførelse; og det var det Ønske, jeg udtalte, saa i og for sig synes jeg ikke, at det ærede Medlem havde haft nødig at gøre Modbemærkninger til disse Udtalelser, da vi i Virkeligheden er enige om at ønske dette Lovforslag gennemført.

Korsgaard: Da det foreliggende Forslag efter min Opfattelse har en betydelig finansiel Rækkevidde, vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger til det.

Jeg vil da gerne først sige, at naturligvis kan man kun synes, at det er rart, hvis Medicinen bliver billig — det er jo muligt, den kurerer daarligere, naar den bliver billigere, men det skal jeg lade staa hen —, men at Købet af Ejendomsprivilegierne skulde have nogen nævneværdig Indflydelse paa Apotekerpriserne — det tror jeg ikke i fjerneste Maade paa.

Det, der kan betinge billigere Apotekerpriser, er efter min Opfattelse i Hovedsagen følgende tre Forhold.

Man kan gøre Apotekernes Drift billigere derved, at man f. Eks. ikke holder dem aabent hele Døgnet, og ogsaa saaledes, at man ikke altid har kvalificeret Arbejdskraft paa Apotekerne til Udlevering af de forskellige Apotekervarer. Den Vej gaar man i Forslaget, men den har fornuftigvis intet med Købet af Ejendomsprivilegierne at gøre. Naar jeg nævner dette, er det, fordi jeg maa tilstaa, at jeg troede, det var en saare vigtig Ting, at der paa et Apotek altid var en kvalificeret Mand til Udlevering af de Varer, den syge skulde bruge. Nu forstaar jeg altsaa, at dette aabenbart ikke er Tilfældet. Men naar det ikke er det, synes jeg rigtignok, at Apotekervæsenet til en vis Grad herigennem ruller sig selv i en ret høj Grad op, for saa behøver man jo, synes jeg, i mange Tilfælde slet ikke nær den kvalificerede Assistance, man har. Jeg har Indtrykket af, at man er gaaet meget let

hen over dette Punkt. Jeg forstaar ikke rigtig, at man kan det; men naar Sundhedsstyrelsen, som den vel har gjort, er gaaet ind for det, maa man vel antage, at det ikke er uforsvarligt, hvad der her sker. Men dette giver fornuftigvis betydelig Baggrund for, at Apotekerne kan drives billigere, end de nu bliver drevet.

Jeg vil ogsaa mene, at hvad der kan virke billiggørende for Apotekerne, er, at Lægerne tvinges til at skrive de Formler op, der indeholder de Stoffer, som Patienten skal have paa Grund af den Sygdom, vedkommende lider af. Det maa kort sagt betyde, at Apotekerne skulde være i Stand til i Stedet for de saakaldte Patentmediciner, eller hvad man nu vil kalde dem, selv at lave Medikamenterne. Deroverfor har, jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, sagt, at Fabrikkerne kunde gøre det billigere. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg har ved Samtaler med Apotekere faaet det Indtryk, og det synes mig ogsaa at være ganske ligetil, at Apotekerne i mange Tilfælde ikke har Brug for hele deres Arbejdskraft. De maa jo altid være indrettet paa i den travle Tid, hvor man normalt har megen Sygdom, at have Betjening nok. Men det vil sikkert betyde, at de i mange Perioder har for megen Betjening, saaledes at de meget vel kan lave disse Præparater selv uden i mindste Maade at behøve at forøge deres Lønningsbudget. Og Lønningsbudgettet er selvfølgelig, og ikke mindst for Apotekernes Budgetter, det langt afgørende for, hvad Præparatet koster. Jeg nærer derfor ingen Tvivl om, at Apotekerne i en Masse Tilfælde kan lave det meget billigere. Tager vi f. Eks. Sovemidler, som man kan faa i Haandkøb, viser det sig, at Patentpræparaterne koster ikke saa lidt mere end dem, Apotekerne selv kan lave. Ad den Vej tror jeg, at Medicinen kan blive meget billigere. Det maa jo heller ikke glemmes, at Fabrikkerne ikke har nogen helt billig Drift. Naturligvis kan de gennem de store Mængder, de laver, præstere Enheden paa en vis Maade forholdsvis billigere, men de har betydelige Udgifter paa mange andre Omraader. Alle vil ogsaa vide, at Fabrikkerne af mange Grunde ser sig nødsaget til at have megen lægekyndig Medhjælp, og ikke mindst naar man kommer op i Professorrækken, kan man ikke antage, at den er helt billig. Alt taget i Betragtning, er jeg nogenlunde sikker paa, at disse Fabrikker, ingenlunde producerer saa overordentlig billigt. Men, som sagt, gaar man ind paa at forlange, at Lægerne skal skrive Formelen, som angiver de Stoffer, Medicinen skal indeholde, tror